

BUDAPESTA
2 Decembre st. v
Duminica 11 Decembre st. n.

Văseși joi'a și duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 93.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —
(Urmare.)

Apoi împatură frumosu hârti'a și scrise pe ea adresa prefectului, și își duse :

— Mâne după miédiadi tôte ziuașele vor reproduce aceste șire, și întreg'a populațiune va blama pe prefectul, că de siguru va fi seversitu vr'o brutalitate. Și acuma noște buna, lume!

Și după aceste vorbe el se culcă pe divanu.

După mieđinl nopții prefectul grabi acasa în cabinetul seu să faca interogatoru individului pe care

îl arestase în balu, și despre care husarul îl informase deja cât se pôte de bine.

Când servitorul deschise uși'a și aprinse luminările, Rinaldo nici nu se mișcă de pe divanu.

Prefectul i duse „buna sêr'a!” El nu răspunse. I prinse mân'a și o scutură puțin; el nici nu se mișcă.

— Ce dracu! — exclamă prefectul. Omul acesta e beatu! Ada luminările!

Servitorul aduse luminările aproape. Rinaldo nici nu resuflă.

— Dômne sfinte! — exclamă servitorul, — omul acest'a a muritu!

— Ieta, — duse Armand, — portretul bunicei lui John! — arătându spre unu portretu de pe parete.

— Ce vorbești flécuri! — exclamă prefectul.

Si după aceste dēnsul pipăi pe Rinaldo, îl scutură, îl redică, dar nici unu semnu de vieția nu observă.

Apoi dări epistol'a adresată lui, o ceti iute și exclamă :

— În adevăr, e mortu. S'a otrăvitu.

Numai decât fu chematu unu medicu, care constată și dēnsul otrăvirea, și mortul fu transportatu în spitalu, unde îl asiedăra în laboratoru de secționare, că în dău'a urmatore medicii sē constate prin secționare caus'a mortii sale.

Deminēti'a servitorul, că totu-de-una, deschise usi'a și se apropiă fluerându de mēs'a pe care zaceau cadavrele.

Dar ce mare i fu spaim'a, când observă, că unul, celu transportatu acolo în nóptea trecută, nu se mai află pe mēsa!

Îl cantă prin tóte părțile, nu-l gasi nicairi. Mortul a disparutu. Ferést'a remasa deschisă spunea în vederatu, că mortul a fugitu pe acolo.

Servitorul anunciă numai decât pe directorul spitalului, dar nici acela nu putu sē faca altu ceva, decât sē constate, că mortul în adevēru a fugitu.

Când prefectul poliției audī acēsta întēmplare rară în felul seu, exclamă :

— Acesta a fost unu adevēratu mare ștregaru. Ne-a pacalitu pe toti.

Si acuma va fi chiar timpul sē dāmu o deslucire óre-care a celor petrecute.

Rinaldo, trecutu prin tóte apele blastemației, ajunsu și scapatu din fórtē multe încurcături, avea pentru cea din urma necesitate unu mijlocu prin care putea sē sperē, că va scapā. Acestu mijlocu erā unu fel de otrava, preparată în Italia, ce tinea sub petr'a din ānelu, și care producea mórte, înse nu pentru totu-de-una, ci numai pe unu timpu óre-care.

El sciea bine, că de morti nimenē nu grigēse, séu celu puținū nu asiā că de cei vii. Asiā dara fiindu mortu și negrigitu cu atāta precauțiune, îndata-ce se va deșteptā din mórtea-i paruta, el credea a putē scapā de ori și unde.

Cu asta convingere beu el în cabinetul prefectului de poliția veniul, și în bun'a sperantiā a scapării rise el atunce asiā saticu.

Planul lui erā tocmai acel'a, care s'a și îndeplinitu, că adeca transportatu în camer'a de secționare, nóptea se va deșteptā din mórtea sa paruta, și va fugi, usāndu de vr'o ferēsta.

E bine, el fugi. Dar fiindu că nu cutezā a merge acasa, unde de sigur aveau sē-l prinda, se duse dreptu la Barbu.

Când el batū la usiā, Almadina o deschise cu bucuriā, dar, firesce, fu fórtē frapata prin zarierea acestui óspe neașteptatu.

— Am cugetatu, că e Barbu! — dīse ea.

— Dar dēnsul nu-i acasa?

— Nu.

— Unde-i?

— Nu sciu, căci nu l'am vediutu de asēra. Dar niște prieteni m'au prevestitu, că dēnsul în sér'a trecută a avutu óresi-care neplacere cu unu agentu al poliției . . .

— Poliția?! — la cuvēntul acesta Rinaldo se cutremurā, căci numai decât i plesni prin minte, că déca Barbu a avutu neplacere cu poliția, aceea va putē sē-l caute la locinti'a sa și atunce vor dá de el, și va fi prinsu iērasi fără că sē mai póta scapā.

Va sē dīca aice se aflā în faci'a unui pericolu cât

se póte de mare. De aice trebuia sē fuga, māncānd pamēntul.

Deci adause cu voce nalta :

— Asiā dara fratele Barbu se afla în pericolu mare. Datori'a mea este sē plecu a-l cautā undeva.

Si după aceste dēnsul plecā spre usiā.

În momontul acela înse cineva batū aspru din afara, și Almadina alergā s'o deschida.

— Vai de mine! Poliția! — își dīse Rinaldo, și sarī iute înainte Almadinei s'o împedece.

— Nu deschide! — i dīse el. Cine scie ce omu reu póte sē fia acolo.

— Cine-i? — întrebā strigāndu Almadina.

— Eu, — respunse o voce ragușita.

Almadina și Rinaldo recunoscura îndata vocea. Erā a lui Barbu.

Ea deschise usi'a iute, și Barbu întrā în o stare fórtē derangiata, morosu și înjurāndu pe toti agentii poliținesci din lume.

Când înse zarī pe Rinaldo, de odata se oprī, și ficsāndu cu privirea sa pe amēndoi cei gasiti în camera, dīse Almadinei plinu de ironiā :

— Mi-se pare, că v'am conturbatu. Pentru acēst'a n'ai voitu tu dara sē-mi deschidi usi'a îndata?!

Înse Rinaldo grabi a se întrepune :

— Juru pe onórea mea . . .

— Onórea ta? Hahaha! — rise Barbu selbaticu.

— Făci o acusare nedrépta, — dīse Rinaldo. Noi sūntemu nevinovati. Eu sosii tocmai în momontul acesta.

— Vedu, — respunse duru Barbu, — și înca în costumu de nópte.

Rinaldo numai atunce bagā de séma, că în adevēru el se afla în negligē, căci transportatu în camer'a de secționare, servitorii îl desbracara. Situațiunea lui erā fórtē compromitetóre. Barbu avea temeiu sē-l acuse. Voi dara sē esplice starea lui, descoperindu sinceru tóte cele petrecute, înse în presinti'a Almadinei nu putu sē faca acēst'a.

Deci dīse numai atāta :

— Frate Barbule, când vom fi între patru ochi, îți voiu putē da deslucire, dar acuma bun'a cuviintiā nu me iēra.

— Nu? — strigā Barbu înfuriatu, și apucā unu scaunu sē lovēsca pe Rinaldo.

Dar în momontul acela se deschise usi'a, și o voce stentorica strigā :

— Stati mei! Dar ce pecate v'a pusu sē ve bateti!?

Erā John.

Barbu vediēndu pe John, lasā îndata jos scaunul, căci faciā de el simți unu respectu óre-care, și întindīndu-i mâna, i dīse :

— Bine ai venitu!

— Bine dīeu, căci acusi erā sē ve luati de capu, — respunse John. Dar ce n'aiba v'a produsu scen'a la care intrai?

Rinaldo, care totu se mai temea de poliția, grabi sē închida usi'a, apoi respunse :

— Las' că ti-oiu spune-o mai târdīu. Acuma ne povestēse, cum ai umblatu prin Germani'a?

— Bine, căci mi-am facutu parale.

— Asiā dara îți gratulezu! — îl felicitā Rinaldo.

— Dar si reu, — continuā John, — căci mi-am facutu niște încurcături, de cari nu sciu cum voiu scapā.

— Cum asiā? — întrebā Barbu, carele în fine

se domolise si el, audîndu că — pruncuții din patu începù a plînge.

John numai atunce îl zari, si dîse :

— Ah! frate Barbule, îti gratulezu!

La aceste cuvinte ânim'a lui Barbu se domoli, căci se deșteptă în el sentimentul de parinte, luă pruncuții în bratie si începù a-l madari.

— Sè ve spunu dara ce-am patîtu, — continuă John. Ajunsu în eremitagiul meu din Germani'a, în scurtu timpu facui cunoscint'a unui professoru bogatu, care avea si o fêta frumôsa. Doue motive cari me îndemnara a legă o cunoscint'a cât mai strîmta. Spre a câștigă cât mai multu simpatîa lui, lucrul meu celu d'ântăiu fu d'a află ideîa lui de predilecțiune. O aflai : eră inventarea quadraturei cercului. Cât e çiu'a dînsul se ocupă totu cu acest'a ideia, acest'a i framentă mintea, acest'a i consumă totu timpul. Îndata-ce aflai, me recomandai la el, că unul ce me ocupu si eu cu quadratur'a cercului. Bucuri'a lui fu mare. În scurtu timpu ajunsei întinu amicu al lui, carele îmi puse la dispozițiune pung'a sa.

— Ce bine eră dara de tine! — dîse Rinaldo.

— La unu timpu înse bagai de sêma, că ânim'a fetei s'a prè aprinsu pentru mine. Betrânul îmi si oferî formal mân'a ei. Eram în mare perplexitate, căci refuzându-o, îmi periclita si esistint'a sigura. Ce sè facu? Decisei, că mai bine voiu fugi, decăt sè me însoru. Rspunsei dara betrânului, că mai ântăiu voiu merge la Paris, unde audii, că unu professoru ar fi inventatu quadratur'a cercului. Înse îmi aprinsei numai paie în capu, căci el îmi rspunse, că va veni cu mine si că va aduce si fêt'a a vedé acestu orasin. N'avui ce face decăt sè me învoiescu. Me aprovionai bine cu parale, si veniramu toti aice. I-am lasatu la otelu si alergai la tine, frate Barbule, că sè-mi aflu aice adapostu.

Abiã pronunçiã aceste vorbe, când usi'a se deschise, si întră Armand, carele dîse :

— Tocmai bine, că te aflu, John. În cafenea m'a întrebatu unu domnu străinu, deca te cunoscù? I-am respunsu, că da. Atunce me rugă sè-l conducu la tine. I-am promisù, cu atât mai vèrtos, că cu dînsul eră si o fêta frumôsa.

— Neghiobule, dar ce ai facutu! — esclamá John. Acest'a e nêmtiul meu si fiic'a sa, de cari tocmai voiescu sè me scapu.

— Asiã dara, — respunse Armand, — e reu. Dînsii aștepta jos la trepte.

— Spune, că nu sîm aice!

— Dar nu potu, căci portarul — care nu scîu de unde te cunôsce — a çisu în audiul lor, că ai venitu tocmai acuma aice.

— Las' că ve spunu eu, ce sè faceti? — dîse Rinaldo. Când e vorb'a d'a scapă, nu este meșteru că mine. E bine, în vecini siede unu domnu care nu e acasa, ci numai o muieru betrâna, ce ne cunôsce bine. Fratele Barbu va vorbi cu dîns'a, o va informă, si ea va permite, că Armand sè conduca pe nêmtiul cu fiic'a sa în cvartirul acela. Pân'atunce tu John o iai pe picioru.

— Pré bine, — respunse Barbu. Asiã dara eu me ducu sè informezu pe betrân'a, ier tu Armande dute si condù ômenii accia la locul destinatu.

Barbu termină iute, si peste câteva minute Armand conduse famili'a germăna sus în locuint'a vecina cu a lui Barbu.

Dînsul spuse professorului, că John tocmai îsi face toalet'a, de aceea poftêscă a așteptă putîntelu.

— Iéta, — dîse Armand, — portretul bunicei lui John! — aretându spre unu portretu de pe parete.

Professorul îsi scôse ochilarii si privi cu atentiune, ier fiic'a lui se uită cu ôre-care sentimentalismu, în pragu stetea betrân'a servitôre, care se 'mbracase că de serbatôre pentru acest'a ocaziune.

Pâna când ei priviau adânciti, Armand se furisă pe usiã, si eși din casa.

— Pe cine cautati dvôstre? — întrebă atunci betrân'a.

— Pe dl John, — respunse professorul.

— Acela nu siede aice.

— Dar domnul acela care ne-a condusu aice . . .

— Nu cunoscù nici pe domnul acela.

— Asiã dara noi amu fost pecaliti.

— Se pôte.

— E bine, sè ne ierti!

— Nu-i de ce.

Si professorul eși dimpreuna cu fiic'a sa, facendu din umere si nepricepêndu caus'a acestei mistificațiuni.

(Va urmă.)

A mea sôrte-i de durere.

mea sôrte-i de durere,
Rea fortuna m'a suflatu,
Si 'n amoru vre-o mângaiere
Cautându, lacrimi am versatu.

Căci în nôpte si 'n viêtia
De totu trista ratacescu,
În somnu aflu visu de ghiatia
Si 'n çî chinuri me topescu.

Ah! iubirea 'n necredintia
Stinge-al inimei odoru,
Si speréza mântuintia
Numai dela negrul floru.

IULIA.

F e l i u r i t e.

Poșta în o bute. Pe tîermurii plini de corale si de stânci ale Australiei de miédia-nôpte adeseori se întempla naufrage, mai ales pe valea Torentului între Guinea noua si Australia, care a si devenitu o grôza a caletorilor. Acolo se afla insul'a Booby si pe aceea unu curiosu biurou de poșta. Admiralitatea englesa s'a îngrigitu, că cei ce se vor abate pe acolo, se gasêscă o cutia de epistole si unelte trebuincîose la scrisu. Unu stégu înnaltiatu semnaliséza locul acesta, si la tulpin'a aceluia se afla o bute mare cu înscripțiunea : „Biurou de poșta“. În aceea se afla hârtia, condeiu si negrela, si o carte în care se potu face niște însemnări de cari potu sè aiba folosu caletorii urmatori. În fundul butii sînt : țigări, tutunu, zacharu, theia, sare, pâne, carne sarata si rum; tôte aceste destinate pentru cei ce suferu naufragiu. Vasele cari trecu pe acolo, totu-de-una suplinescu lips'a, si astfel acestu micu magazinu totu-de-una e plinu.

Cum se pastréza compotul? Într'o sticla mai mare se varsa o litra de vinaru francesu (Franzbrantwein); apoi se baga în ea deosebite pôme si totu dedata cu fia-care soiù de pôme si atâtă zaharu, cât trage greutatea soiului respectivu. Dupa aceea se astupa sticla umpluta si se léga si punêndu-se la locul ei destinatu se pastréza în ea celu mai bunu si îndelungatu compotu.

S A R O N U

Calindarul septemănei.

Dumin.	2 14	G. 28 d. R. 14 Luca. pr. Avacum.
Luni	3 15	pr. Sofroniu, s. st. m. Teodor.
Marti	4 16	s. m. m. Varvara, c. p. Ioan. Damasc.
Mercuri	5 17	c. p. Sava sfintit., s. m. Anastasiu.
Joi	6 18	s. p. Nicolau dela Mira Liciei.
Vineri	7 19	s. p. Amvrosiu, s. m. Antinodor.
Samb.	8 20	cc. pp. Patapiu, Sofroniu, s. ap. Cesar.

Casatori'a regelui din Spani'a.

Cunun'ia regelui din Spani'a Alfons cu archiduces'a Maria Christina sa întemplată la 29 l. tr. în Madrid. Caus'a, că sa alesu chiar acea ziua, si afla esplacarea într'o solenitate de nunta strabuna, care si pâna în ziua de astadi exista în Spani'a. Acést'a este *acoperirea cu velu a parchii noua*.

În 27 nov. fiindu serbarea nasterii regelui, ier în 28 ziua de vineri, numai ziua de 29 a mai ramasă că ziua ultima, în care sa mai pututu întemplă acoperirea cu velu, deorace din 30 nov. pâna dupa craciunu e oprita îndeplinirea unei atari formalitati.

Solenitatea acoperirii cu velu sta în aceea, ca parchi'a noua învelita într'unul si acelasi velu, asculta pâna în fine o misa, prin care caracteriseza alipirea strensa în tota viet'i'a.

În vechime acést'a n'a fost numai o formalitate gola, fara dela ea aternau drepturi însemnate, asi'a d. e. exercitarea dreptului de primogenitura. Legislatiunea mai noua ia rapitu însemnatatea acést'a, dar poporul spaniolu si acuma o pastréza că o solenitate religioasa neîncunguratu de lipsa, care afara de acea posiede si o farmecare poetica.

Nu e chiar de lipsa se se îndeplinesca imediatu dupa cunun'ia, ba sânt casatoriti, cari numai dupa ani mai multi o au facutu, acést'a înse se cugeta de irregularitate. Regele Alfons a îndeplinitu si acést'a solenitate în ziua cununiei.

Dupa ce în 28 sa facutu schimbarea reciproca a esemplarelor contractului de casatoria, sambata demineti'a la 9 ore archiduces'a Maria Christina, însocita de mama-sa, infante, paranimfe si damele de curte, a plecatu din Pardo si în palatul ministerului de marina si-a completatu toaleta. De aci dupa o scurta pauza urcându-se în echipagiile de gala, a plecatu la biseric'a Atocha. Înaintea palatului principelui Medinaceli suit'a archiducesei s'a întrunitu cu a regelui, si astfel ambele au ajunsu deodata la biseric'a.

Biseric'a Atocha e unu edificiu neînsemnatu, înse pentru icon'a Mariei, forte vechia, care se pastréza în ea, este forte cercetata; acolo se afla aternându pe pareti si armele eraldice a regilor spanioli. Cu acést'a ocaziune eră îmbracata în catifea roșia si înfrumsetiata cu gobeline pompose; pentru dómnele înaltei aristocratii, pentru ambasadori si femeile lor, cardinali si episcopi, ministri si grandii spanioli, pentru generalitati si înalti demnitari invitati erau asiediate estrade. Damele cu mantile lor cele albe si cu pomposele lor podobe de diamante si margaritare, domni cu stralucitele lor uniforme decorate cu ordine si cu cruci mari, presintau unu prospectu neasemenatu. Pentru diuaristii spanioli si straini, erau construite doue estrade.

Mirii regesci ajunsi la port'a bisericiei, unde aşteptau corpul diplomaticu si alti demnitari, fura primiti

de către arhiepiscopul de Toledo. Mai antaiu a pasitu în biseric'a regele însoțitu de archiducele Rajner, apoi regin'a Isabella cu infantele si deadrépt'a cu mirés'a si în fine mam'a miresei archiduces'a Elisabeta cu archiduces'a Maria, dómnele de onore austriace si spaniole si suit'a. Mirés'a facu o impresiune forte simpatica si fu primita la întrarea ei cu unu murmuru de admiratiune.

Cunun'ia o a îndeplinitu nunciul papei cardinalul Benarides cu asistenti'a arhiepiscopului de Toledo, episcopilor de Havanna si Sevilla si alti prelati. Ceremoni'a a duratu dela orele 12 $\frac{1}{2}$, pâna la 2. Cardinalul mai antaiu a îndreptatu o vorbire scurta către mirii regesci, apoi a finitu cunun'ia si dupa acea solenitatea cu velu. Dupa acestea regele si regin'a se asiediară pe tronurile pregatite pentru densusi si primira acolo felicitările celor de fația, apoi parasira biseric'a în aceasi ordine că la sosire, regele cu fația stralucitoare, regin'a adâncu mișcata.

Maretiul cortegiului constă din 20 echipagie cu câte siese cai si alte 20 cu câte doi cai. Regele eră într'o trasura de sticla trasa de optu cai albi. În totu cursul lor pâna la castelu Maj. Lor fură salutate cu mare entusiasm de multimea poporului, de care stradele erau îndesate. Trupele formau aleie în toate stradele percurse de cortegiul de nunta.

Festivitatea sarutării de mâna si reprezentatiunea de gala în teatru a fost duminica dupa cunun'ia. Totu în ziua'ă acea la amediadi sau primitu si felicitările diplomației, demnitărilor si generalitatilor, cu care ocaziune regele a prezentatu reginei capii autoritatilor si diplomatii. Dupa amediadi a fost în palatul regescu prândiu de gala cu 120 cuverte; mai târziu serata mare, la care sau invitatu la 3000 ospeti.

Cu acést'a ocaziune sau tinutu si lupte cu taurii. Regele si regin'a, archiduces'a Elisabeta, regin'a Isabella si trei principese fura aclamate le publicu la sosirea lor. Regin'a si principesele purtau, că toate damele de distinctiune, mantii albe. Aren'a eră îndesata; 15,000 persoane se aflau într'ens'a. La unu semnalul a reginei lupt'a cu taurii începù. În arena fure lasati siese tauri. Unu tauru, care trecuse barier'a luà în corne pe unu gendarmu si-l aruncà în aeru.

În 2 l. c. sa tinutu a dou'a lupta, când unu tauru atacă lini'a helebardierilor si fu omoritu de acestia. În aceste lupte mai multi cai au fost omoriti prin tauri.

Omul întru adeveru trebuie se se înfiore, când vede, că si astadi se mai nutrescu idei, că cele de pe timpul barbarismului celui mai îmbetrânitu; si cu atât mai alesu de poporul spaniolu, care cândva eră propagatorul civilisatiunii si al creștinismului, ier astadi si cerca desfetarea în luptele cu taurii.

Unu barbatu cu doue neveste.

Di Iordache B., unu omu cam de 60 de ani, avutu celibataru, de odata se vede într'o buna dimineti'a dominatu de ideia de a se casatori. „Deca mi-asiu gasi o nevasta buna, isi dicea el, care se îngrigesca de mine, de betranetiile mele, astfel că se-mi îndulcesca viet'i'a în scurtul timpu ce mai am de traitu, m'asi crede omul celu mai fericitu si cu tota multumirea, dreptu resplata, asiu face pe nevést'a mea moștenitoare pe tota averea mea“.

Se pune dar se caute, se gasesca o asemenea femeia. Femei nu lipsiau nici în orasiul betranului Iordache. Cucón'a Leanca, numerându de abia patru-dieci de rose pe capul ei, cum aru dice poetii, înzestrata cu unu aeru blându, ne avându nici o bogăția, veduva,

fia că-i murise barbatul său pentru că nu apucase încă să se marite, se găsi să primască propunerea beত্রânului nostru.

Se casatorira.

Da, se casatorira la oficiarul stării civile, și când erau să meargă la biserică, se mai resgândira de tabloul de petrecere ce aru fi înfățișiatu o beত্রানা parochia cu cununile în capu în dantilul lui Isaia. Boerul Iordache, consultă pe unu avocatul din cei tineri că să-i spuna cum mai sânt acum legile și ce trebuie să facă. „Ești bine casoritu la oficiarul stării civile și nu mai ai nevoie de ceremoniă bisericească, i respunse junele avocatul; deca vrei, poți să mergi și la biserică, dar nu ești silitu“.

Atâta i-a trebuit boerului Iordache că să-și aduca în data pe cucón'a Leanca acasă și să o trateze ca pe nevastă sa.

Nu trecura înse trei zile și cucón'a Leanca resipi toate iluziile beত্রânului nostru. Nu numai că nu-l îngrigiă, cum își facuse el ideea, dar nici nu-l mai lasă în tihnă. Dela scara îl apucă, când intră în casă: „unde mi-ai fost? ce mi ai făcutu totă ziua? totu haimana? numai pe la cafenele? . . .“ și altele multe de asemenea, că bietul beত্রানu tacea, și plecă capul, și nu sciea unde să se ascundă de gur'a femeii.

Dar omul rabda, rabda, până ce pôte. „Ce peccatu mi-am făcutu eu cu însurătoarea! își dicea beত্রânul. Nu puteam să o mai duc cu amu traitu până acum?“

Boerul Iordache se consultă cu unu altu avocatul. „Da, nu ești casoritu, dle Iordache; casoriti'ă dela oficiarul stării civile fără cea religioasă nu face nici o pară“. Boerul Iordache eră transportatu de bucuriă!

Ajutatu de consiliile noului seu avocatul, de a două și se pune pe lucru. Face o somațiune cucónei Leanca, că să binevoiescă să parascescă cas'a lui, căci nu e nevastă lui, nefiindu cununata la biserică, și nu înțielege, fără cununia, să aiba dreptu să-l tortureze; că deca nu va parasă cas'a, se va adresă la judecatorul de pace să o espulseze, căci i tulbura liniștit'a posesiune a casei. Această somațiune și-a avutu efectul. Cucón'a a sters'o.

Scapă boerul de focul ce-si bagase singuru în casă. Nu trecu înse multu timp și ideea de-a se recasoriti i reveni cu mai multa furia. Trebuie să-mi găsescu și eu o femeie, cu care să mă împac, care să mă îngrigesca, căci ce dracu! n'amu să traiescu o mie de ani, și altii o duc cu casoriti din tineretie“.

De astadata găsi o femeie bună, sufletu al lui Ddieu.

Merse la oficiarul stării civile.

El i casoriti.

Cum se pôte? se va întrebă cineva.

Oficiarul stării civile nu eră prostu; a făcutu unu procesu verbalu prin care a constatatu, că de și el celebrase încă odata casoriti'ă civilă, dar, ne fiindu urmata de cea bisericească, a remasu nula și prin urmare dl Iordache eră totu celibataru!

Mersera și la biserică, lasându rușinea la o parte, și se întórsera bine și valabilu casoriti.

Cucón'a Maritiă, nou'a nevastă, eră, cum amu mai disu, unu sufletu bunu, și în adeveru îngrigiă de beত্রানu că de unu copil. Boerul Iordache își vediu realizatu visul ce-si facuse, și binecuvântă pe Ddieu că a lasatu o asemenea femeie pe lumea asta, și se plângea, că el că unu prostu de ce n'a știutu până acum să dea de fericirea în care se gasesce!

Dar . . . toate trecu!

Într'o zi se pomenesce cu o citațiune dela cucón'a Leanca, chiamându-l la tribunalu să-i platեսca o pensiu alimentară, căci este soția lui și a abandonatu-o, și prin urmare nu-si eșecuta obligațiunea ce-i împune legea de-a o întretine.

Se presinta părțile la tribunalu. Naturalu, prim'a cesiune se judeca deca eșista vre-o casoritiă între aceste părți?

Erau încremeniti ce audiau și boerul Iordache și cucón'a Leanca! Ba sânt, ba nu sânt casoriti!

Tribunalul sfârși: nu sânt casoriti și respinse cererea.

Se face apelu.

Din nou acelea-si desbateri și mai interesante. Ministerul publicu ie conclusioni: „Dupa mine, dicea inteligentul magistratu, casoriti'ă și eșista și nu eșista; eșista dupa cod. civ., nu eșista dupa constituțiune; în această îndoielă, asiu fi de ideea că onor. curte să oblige pe părți a se cunună și la biserică! . . .“ Aci o esclama puternica a boerului Iordache puse capetu organului ministerului publicu: „Dar ce să facu cu două femei, dlor!“

Și curtea fuse de ideea ca nu eșista casoritiă.

Cucón'a Leanca nu se lasa. Face și recursu. Aci e!

Avocatul recurentei sleise toate argumentele, chiar și jurisprudentia înnaltei curți, că să dovedesca că eșista casoritiă, de și nu s'a celebratu și la biserică. Aperatorul boerului Iordache, combatându-le și el pe toate rându pe rându, observă în fine asupra jurisprudentiei că: cu Nadejde s'a schimbatu jurisprudentia înnaltei curți.

Înnalt'a curte înse a casatu hotarirea și a recunoscutu, că boerul Iordache eră bine casoritu cu cucón'a Leanca.

„Asta e lata de totu, își dicea boerul; ce să mă facu cu două femei! Dóra nu s'oru bate femeiele dupa mine de dragul meu; averea mea e caus'a nenorocirii mele!“

Urmaritu-l'a procurorul de bigamia? — Nu, că atâta i-ar mai fi lipsitu bietului beত্রানu! Trebuie să așteptam să se pronuncie curtea unde e tramisu procesul că să-l judece din nou. Pâna atunci . . . deca o da Ddieu portareii să-si pastreze obiceiul, procesul se totu va amână, se va amână mereu, până în fine îndoit'a casoritiă . . . se va desface cu desevârșire. Ce să aștepti dela unu omu beত্রানu?!

(„Dreptul“.)

P u n c t u.

Unu soldatu rentorsu din Bosni'a își povestescu aventurile:

— În batal'ă aceea a caditu și capitanul nostru. Unu glontiu i-a rețezatu capul. Cuvântul seu celu din urma a fost: „Îngropati-me acolo unde am caditu!“

*

— Domnule, cum ai cutezatu să ții în societate, că soția mea e că nóptea?

— Nu negu.

— Și cu ce te poți escusă?

— Cu aceea, că sânt și nopti frumoșe.

*

Contele X. a avutu o soția frumoșă și placută. Ea a muritu, și contele s'a însoratu a două ora. Și-a luat o soția hartiagósa.

Odata unu amicu i făcu visita.

— Unde e soția ta? — întrebă acela.

— Soçi'a mea? — response contele, — aceea se afla în ceru. Dar contes'a se afla în salonu.

La unu esamenu.

Inspectorul : Cine a fost Avram?

Invetiăcelul : Avram e unu jidovu betrânu, carele a esecvatu pe dl invetiatoru.

Unu oratoru dete unui amicu al seu sè revêda unu discursu ce avea sè rostêca a două di. Amicul înapoindu-i discursul, dîse :

— L'am cititu de trei ori ; ântâia-ôra mi s'a parutu bunu, a două ôra bunicelu, a trei ôra reu.

— Atunci e bunu, — response oratorul, — căci îl voiu rostî numai odata.

Cronic'a lunei.

Diet'a în șiedintiele din urma a desbatu si primu proiectul despre învoiél'a internaționala referitoare la dispușețiunile urmânde contra filoxerei vastatrix, — precum si proiectul despre dispușețiunile luânde provisoriu în urm'a învoielei internaționale cuprinse în proiectul de lege primu. Apoi proiectul de lege despre prelungirea valôrei contractului finanțialu legatu cu Croația ; si acelu referitoriu la relațiunile comerciale cu Germani'a. Feriele de Craciunu se vor începe în 16 l. c. si șiedintie nu se vor ținea pâna pe la începutul lui januaru. Multi dintre deputati sau si departatu din capitala.

Camer'a româna în șiedint'ia dela 8 l. c. cu 71 voturi contra 42 a decisu, cumca proiectul referitoriu la rescumperarea căilor ferate îl va luâ la desbatere. Desbaterea speciala sa începutu marti.

Itali'a si Români'a. În șiedint'ia camerei din Rom'a ținuta la 8 l. c. Maurigi înterpeléza guvernul în cestiunea recunoscerei independenței României. Ministrul-presiedinte Cairoli a respunsu, cum Itali'a, pe care o léga de Români'a amicéti'a si frățietatea, de multu ar fi doritu esecutarea actului recunoscerei ; înse mai ântâiu a trebuitu redicatu la valôre art. 44 din contractul de Berlin. Italia, Francia, Germania si Anglia au trebuitu se aștepte revisiunea constituțiunii române, si deôrace nu se pôte presupune, cumca va avé locu o mai departe revisiune, dupa parerea sa cele patru cabinetes amintite au avutu lipsa de o garantia, că esecutarea constituțiunii revedute va fi satisfacătoare si acurata. În urmarea pertractărilor avute cu reprezentantele României, guvernul românu a esmisu o declarațiune, pe care Cairoli o si cetesce întréga, Itali'a a aprobatu acésta declarațiune si a vedutu sositu momentul, în care se póta recunósce independenți'a României. Decisiunea acésta sa comunicatu cu guvernul românu si cu celelalte cabinetes. Maurigi dechiara, cumca cu satisfacățiune iá respunsul ministrului presiedinte spre sciintia, care si altcum a seceratu placerea deosebita a întregii case.

Din Spani'a se comunica, că temerea de cris'a ministeriala dispare si se crede că proiectul de stergerea rușinósei stări de sclavia ce mai existe în insul'a Cuba se va votá cu o mare majoritate, de si generosul fostu ministru Romero Robledo e indignatu în contra unei asemenea mesuri ce-l va desposedá de unu mare numeru de sclavi, si-si pune tóta înfluint'ia de a combate umanitar'a mesura propusa de cabinetul actualu.

Regele si regin'a Daniei au sositu acasa din caletori'a lor prin Europa. Diuarele de acolo scríu, că visit'a parchiei regesci la curtea din Berlin nu va alterá nici decát poliți'a naționala de pâna'acuma față

cu Germania, la care Dania totu-de-una privesce cu ochi de îngrigire ; cu atât mai puțin va schimbá bun'a relațiune cu Rusi'a.

Tiarul Rusiei a sositu în pace dela Moscva în Petersburg, fâra că pe cale sè se fi întemplatu ceva încercare de atentatu séu de esplosiune.

Príncipele Gorciacoff s'a rentorsu acasa din caletori'a sa prin strâinatate, unde a petrecutu unu timpu îndelugatu, si a relatu conducerea afacerilor, gerate pâna'acuma de către consiliarul de statu Giers, căruia tiarul i-a esprimat u înalt'a sa recunoscintia.

O copila de 14 ani a statu dîlele trecute înaintea tribunalului din Pskov, acusată cu totu felul de crime, între altele că e nihilista. Ea fu condamnată la închisóre de șapte ani.

Constituțiunea Rusiei. Dupa o scire a țiarului „Czas“ se va da o constituțiune Rusiei, care va fi anunțată în 2 martie viitoru cu mare pompa. În articolul seu „Czas“ schitiéza bazele acelei constituțiuni care va introduce sistem'a de două camere, camer'a deputatilor (Miozoczenskaja) si cas'a de sus (Bojarskaja дума).

În Bulgari'a conflictul a mersu atât de departe, încât principele Alesandru vedîndu, că nu pôte compune unu ministeriu liberalu în 7 l. c. a disolvatu adunarea naționala, în urmarea careia în cercurile opoziției domnesce o confusiune mare. Totu-odata sa compusu si unu cabinetu nou, si anume : episcopul Tirnovei Clemente cá ministru-presiedinte si a instrucțiunii publice ; Natovich, la esterne si de finanța ; Grekoff, de justiția si la interne si Parenzoff la miliția.

Agenti'a diplomatica a Bulgariei la Constantinopole a avisatu compani'a de vapóre pentru Varna de a nu primí cá pasageri pe refugiatii mohamedani cari voiescu a se întorce în Bulgaria, afara de aceia despre acărur reintórcere se va fi stabilitu o întielegere cu autoritățile bulgare.

„Leul dela Plevna“, adeca Osman pasia, de când s'a rentorsu de pe câmpul luptei, din ce în ce își perde nimbul. De curênd într'unu consiliu la palatul sultanului capitanul Dreyse l'a atacatu cu multa asprime, observându că în realitate Osman pasia nu e de locu militaru si că tóta glóri'a sa o datoréza numai si numai corpului seu de geniu si vitejiei soldatilor sei. Dupa mai multe atacuri reciproce, capitanul Dreyse declará, că va presintá unu raportu, în care va probá tôte câte le-a dîsu despre Osman pasia.

Restul resboiului. Dr. Screbisky medicu rusu de ochi, visitându 26 spitale militare, acolo a gasitu mai bine de 2000 soldati, cari au orbitu în resboiul trecut, mai ales în urmarea necurateniei, a îmbracamintelor rele si în lips'a aprovizionării. Cât de mare a pututu fi numerul totalu al nenorocitilor ?

Literatura si arti.

Reuniunea româna de cântări din Brasïovu a ținutu în 11/23 nov. „convenire“ în sal'a otelului „Nr. 1“, cu care ocasiune s'a esecutatu o programa musicala fôrte interesanta, escelându atât corurile, cât si domnișór'a Elena Padure. Dsiór'a Elena Dimitriu a declamatu cu multa simțire poesi'a „Rundunic'a Româna“, de dl Teochar Alexi.

Protocolul congresului ordinaru naționalu bisericescu al mitropoliei românilor gr. or. din Ungari'a si Transilvani'a, convocat u la Sibîiu pe 1/13 oct. 1878 — a esitu de sub tiparu la Sibîiu în editur'a mitropoliei. Acestu protocolu, în cuprinsu de 20 de cole, forméza unu volumu de 314 pag., si contîne multe rapor-

turi si conclusiuni de celu mai mare interesu. Pretiul 1 fl.

Portretul principelui bulgaru. „Steu'a Rom.“ afla, ca guvernul Bulgariei a comandatu esecutarea in pictura a portretului principelui Alesandru I la pictorul nostru dl Verussi. Dsa va esecuta acestu portretu dupa o fotografia aprobata, avendu la dispozitiune si tote insignele, cum : decoratii, etc. Ier in primaver'a viitoare dl Verussi va merge la Sofia.

Doue piese noue. Cetimu in „Rom.“ : In cursul actualiei stagiuni teatrale s'au supusu esaminarii onor. comitetu teatralu doue piese noue : „Costan Haiduceul“, drama in patru acte, de dl Andrei Bagav, si „Cele doue rose“, drama in 5 acte, de dl George Buzoianu. Prim'a tratéza o episoda din insurectiunea Românilor-Macedoneni ; cealalta e desvoltarea unui faptu cunoscutu din evul mediu.

In editur'a Taborszky si Parsch in Budapesta chiar acuma au aparutu cântecele din pies'a teatrala populara „Nótás Kata“, compusa de Vilelmu Györi, si anume : 1) Fecske madár ; 2) Égyszínű kék ; 3) Nekem ; 4) A szegény Mari nótája ; 5) Alkonyatkor ; 6) Szálldogál a fecske ; 7) Azt kérdezted ; 8) Akármennyi csillag ragyog az égen ; 9) Szalmakazal beázott ; 10) Az anyám arra kér ; 11) Bu, bu, bu ; 12) Hullámos zöld buzába, — tote întocmite atât pentru choru cu acompaniare de fortepianu, cât si numai pentru fortepianu de Szentirmay Elemér. Pretiul 1 fl. 50 cr.

Biserica si scola.

Dieces'a Orădii-mari. Nou-numitul protopopu de Leta-mare, Rds. D. Ioanu Darabanth a renunsiat la acestu postu, care in urmarea acesteia se va curenta. La Hodisiu nu Ludovicu Marcusiu, ci Ludovicu Rezei s'a numitu de preotu, — iera Ludovicu Marcusiu s'a numitu la Cresta-Menesiu.

Din Leta-mare, Ungaria, primimu urmatorele sire : „Dle redactoru ! „Gaz. Tr.“ reproducendu noti'ti'a tramisa de mine despre instalarea noului protopopu de aici, Rds. D. Ioanu Darabantu, (carele de atunce a si renunsiat la acésta statiune,) întreba, déca cuvântarea ocazionali tinuta de acesta a fost rostita numai in limb'a romana ? Grabescu dar a raspunde, ca acea cuvântare s'a rostitu numai românesce. Coresp.“

La politechnicul din Viena sunt mari turburari, caci studentii facu mari demonstratiuni in contra unui professoru. Se dice, ca din caus'a acést'a si politechnicul se va închide pe câtva timpu.

Societati si institute.

Surori de caritate in Români'a. Domnul României a aprobatu statutele institutiunii surorilor de caritate, fundata de A. S. R. Dómn'a Elisabeta. Acésta institutiune pentru Români'a este pusa sub patronagiul A. S. R. Elisabeta Dómn'a. Sfer'a actiunii sale este cuprinsa in serviciul spitalelor, in cautarea saracilor, precum si a ranitilor in casu de resboiu. Institutiunea fondata cu cheltuiel'a propria a A. S. R. Dómn'a va primi cu recunoscintia contribuii voluntare. Ea se va administra de o superióra sub controlul unei epitropii compusa din persóne onorabile numite de Dómn'a ; acésta epitropia va înainta regulatu la fia-care trimestru unu raportu Dómn'ei.

Societatea de binefacere din Iasi pentru ostasii români s'a întrunitu in diu'a de 2/14 nov. pentru a lua cunoscintia de gestiunea anului curentu. Capitalul societatii, in sum'a de 31,148 lei 42 b., la 2 octombre 1878, s'a sporitu cu 11,318 lei 23 b. in cursul anului 1879 pâna la 2 octombre. Societatea a aprobatu comp-

turile, a decisu a se urma capitalisarea si in anul 1880, astfel ca crescerea fondului se permita crearea unei institutiuni de binefacere. Biuroul alesu pentru acestu scopu va fi compusu din dn'a Smaranda Carpu, ca vice-presedinta, dn'a Natalia Sutiu, casiera, si dn'a Maria I. Negruzzi, secretara.

Reuniune de femei. Damele române din Zernesci tînura in 11 nov. o conferintia conchiamata de dn'a Maria Garoiu n. Mețianu, cu care ocasiune se decise a se înfiintia si acolo o reuniune de femei române. Totu-odata se constitui unu biurou provisoriu, sub presedintia dnei Maria Garoiu, si s'a esmisu o comisiune de patru membre spre a compune statutele.

Dnele si dsioarele din Giurgiu au constituitu o societate de binefacere cu scopul de a ajutora pe elevele si elevii primari si gimnasiali ca se-si urmeze studiul. Asemeni fapte sunt demne de tote laudele.

Ce e nou ?

Domnul si Dómn'a României si-au mutatu resiedintia din palatul dela Cotroceni la palatul din Bucuresci.

Apelul dlui D. Bratianu pentru venirea in ajutoru a Românilor de peste Dunare, precum cetimu in „Românul“, a aflatu resunetu in animele tuturor Românilor si a începutu a dá ródele cele mai satisfactóre. Spre acestu scopu, consiliul judetului Argesiu a votatu 2000 lei, consiliul comunalu din Braila 1500 lei, ier consiliul comunalu din Galati 1000 lei.

Unu daru al reginei Isabella. Printre obiectele pe cari le darui regina Isabella noiei sale se afla si unu colieru care are doue pietre de smaraldu din cele mai frumoase si mai mari din lume. Ele deriva din comora celui din urma rege al Maurilor din Spania, anume Boabdil.

Regin'a Portugaliei, despre care se scrie atât de putinu in diuare, a salutat si ea pe nou'a regina a Spaniei, si a însarcinatu pe generalul Caula a duce reginei Cristina insigniile ordinului Stei Isabella.

Unu nou ordinu rusescu. Tiarul rusescu a ordonatu, ca toti aceia cari au datu mâna de ajutoru la prinderea lui Soloviev se capete câte o decoratiune cu inscriptiunea : „Pentru mântuire“. Asia dara de acuma înainte nu vom audî de atentate, ci de mântuiri. Este fórte caracteristicu pentru Rusi'a, ca acolo mântuitorii se afla deja in numeru atât de mare, încât a trebuitu se se înfiinteze unu ordinu separatu pentru ei.

Usur'a si ostasii. Se scie, ca usurarii fara sufletu si-au întinsu ghiarele si in cercurile militarilor, unde au si cadutu si cadu mai multe victime. Spre a se usora acestu reu, la ministeriul comunu de resboiu se pregatesce unu memorandu, care se va tramite la ambele ministere de justitia. In acestu memorandu, pe bas'a actelor oficiale, se presinta unu tablou de tote devastările ce usur'a a produsu in cercurile oficiarilor.

Parisul pentru Murcia. La 11 dec. s'a arangiatu la Paris o mare festivitate in folosul inundatilor din Murcia, in Hypodrom, unde încapu 22,000 de ómeni. Pretiul unei loge a fost 100 franci, pretiul de intrare pâna la midiul noptii 40 franci, dupa midiul noptii 30 fr. Patru capele musicale luara parte, între cari si un'a austriaca militara. A fost si bazaru, dupa care urma bala.

Citevalo si medicul seu. Fostul rege al zulusilor, pe când erá înca domnu in tier'a sa, odata s'a bolnavitu. Unu intimu al seu i-a adusu unu medicu englesu, care i-a prescrisu niște lécuri si regele s'a vindecatu. Dreptu de onoraru, el a daruitu medicului 150 de vite cornute.

Esundări. Scirile ce sosiau din tóte părțile țării nu vorbiau alta, decât numai despre saracia mare; si iéta un nou faptore de a înmări necesurile si neajunsele locuitorilor. Pe când aici în capitala frigul sta la 12—16° sub 0, asiá încât si Dunarea în cea mai mare parte este de totul prinsă cu ghiatia, — pe atunci scirile sosite din alte părți ale țării anuncie pericolele cele mari din caus'a esundațiunilor. Crisiurile, Muresiul, Têrnavele, Oltul, Somesiul, Timisul, Tisa de sus, Bodrog si alte fluvii din diferite părți ale țării în cea mai mare parte si-au parasitu albi'a si-si pâna acuma au causatu daune însemnate. Oradea numai frigul celu mare o a mântuitu. Cam 50 case au statu sub apa. Din Mezó-Telegd se telegraféza, că întregu orasiul sta sub apa; mare parte a locuitorilor scapa cu fug'a. — Dela Salonta asemenea se telegraféza, că Crisiul amenentia cu periclu mare. Totu asiá dela Borosineu, Tocaia, Giula, si alte părți, precum si din Transilvani'a dela Reghin, Mediasiu, Sighisóra etc. Aradul dupa tóte scirile este amenintiatu în mesura atât de mare, încât locuitorilor li sa si spusu, că mai alesu nóptea sè-o petréca totu-de-una preparati, că asiá la semnul datu se fie gata de fuga. Frigul mare înse, ce sa aretatu de câteva zile, micșioréza temerile.

Înmorméntarea contesei Montijo. La 13 ale curentei a avutu locu la Madrid înmorméntarea contesei Montijo, mum'a fóstei împeratése a Franciei Eugenia. Cortegiul a fost însoțitu de o mare multíme, fiindu represintate tóte clasele societătii. Optu lachei, în livreu'a caselor Montijo y Miranda si Alba y Huescar, mergeau de améndoue părțile cosciugului. Numerósele societăți de binefacere, din cari facuse parte repausat'a, venira unele în corpore, altele represintate prin deputațiuni. Unu plutonu de helebardieri formara escort'a de onóre. Cosciugul erá simplu, de metalu si usioru poleitu. Fóst'a împeratésa Eugenia urmá cosciugul într'o trasura simpla, trasa de doi cai. Șirul trasurilor si lumea care urmá cortegiul, nu mai aveau sfîrșitu. Când capul cortegiului ajunsese la cimitiru, cei din urma se aflau înca în orasiu. Conform testamentului cititu făcia cu optu martori, fóst'a împeratésa Eugenia este moștenitoare principala; iér restul averei a fost lasatu copiilor ducesei de Alba, sor'a ei.

O femeia de 130 ani a muritu nu de multu în Athena. Ea se numia dn'a Athanaisson. S'a nascutu la 1749 si astfel a fost contimpuran'a împeratésiei Maria Teresia. Acésta femeia a ajunsu domnirea a 7 sultani turcesci si 2 regi grecesci în orasiul seu natalu. În revoluțiunea greca din 1821 a luat parte cá matróna de 70 ani.

O servitóre miliouera. La Genova a muritu nu de multu madame Flechére, care si-a lasatu tóta averea servitórei sale. Avera ei se urca la dóue milióne de florini. Asta va fi apoi o servitóre cautata.

O scena de teatru fôrte interesanta s'a petrecutu de curénd în orasiul Wjalba din Rusi'a. Primadonn'a trupei care jocá acolo, Varvara Parmanowna Hosiacowskaia, erá datore unui macelaru din localitate, pentru carne cu 24 ruble. Sum'a erá atât de mare, încât dên's'a nu o putea plati de fel. S'a întêmplatu înse, cá macelaru carele erá un mare iubitoru de teatru, asistá la o represintațiune a piesei: „Actriti'a de Veneți'a“, si macelaru care siedeá în galeria, fu atât de încântatu prin jocul ei, încât entusiasmatu esclamá: „Varvara Parmanowna, îti daruiescu carnea, cu a carei pretiu îmi

esti datore“. Publicul nu întielese caus'a acestei întreprumperi si erupse în hohote homerice. Artist'a înse intentá macelaru în procesu de dehonestare.

Sciri scurte. Cu prilejul casatoriei regelui Alfons s'a publicatu o amnestia pentru toti pedepsiti pentru deliete de presa si militare. Regele a datu saracilor din Madrid sum'a de 60,000 franci. — **În giurul Beiusiului,** cam la departare de cinci mile, în padurea Craiului, persecutorii împuşcara doi hoti, alti doi scapara. — **La o înmorméntare** în Dobritinu studentii, parasindu conductul, au mersu pe o cale mai scurta la mormentu, dar acolo adunarea gelnica i batù bine. — **Presiedintele delegațiunii ungare** în anul acesta se va alege din membrii casei magnatilor; se dice cá va fi alesu cardinalul Haynald. — **Mare nenorocire** s'a întêmplatu într'o baia din Zwickau la 2 l. c., 70—80 de ómeni au peritu, si numai vr'o 20 putura scapá.

Suvenirea mortilor.

Alesandru Enciu, studentu la institutul pedagogicu din Deva, a încetatu din viétia la 24 nov. Dên'sul a saritu în Muresiu, si s'a înecat. Caus'a sinuciderii sale a fost, cá a respunsu reu din limb'a ungréscá.

Ghicitura triumhiulara.

De Dimitrie Prunesiu.

Cuvêntul întregu representa unu riu în Caucazia.

Stergêndu o litera (ultima), ne remâne numele unei însule din America.

Stergêndu iér o litera, capetâmu unu cuvêntu care ne represinta unu corpu geometricu.

Stergêndu si mai o litera capetâmu numele unei conjunțiuni.

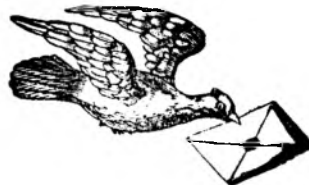
Stergêndu înca o litera, capetâmu o litera din alfabetu, si anume o consonanta.

Termiul de deslegare e 24 decemvre. Cá totu-de-una, si de asta-data se va sorti o carte.

Deslegarea ghiciturei din nr. 87: Ambasador, Murano, Efraim, Ravena, Irun, Castri, Ancona; — literile începetóre cetite de sus în jos dau numele „America“, — iér literile finale de sus în jos dau numele „Român'a“.

Deslegare buna n'amu primitu dela nimene.

Post'a Redacțiunii.

Blasiu. Din „Cavalerii Nopții“ de multu nu mai avemu nici unu esemplare. „Ranele Națiunii“ pentru abonantii „Familiei“ cóssta 1 fl. 50 cr., pentru altii 3 fl.

Sibiin. Vedemu si noi, cá fói'a aceea reproduce mai în fia-care numeru câte 3—5 varietăti traduse si estrase de noi, dar apoi tocmai pentru acést'a nu ne vom certá. În fine dóra si ea își va aduce aminte de bun'a cuviintia.

Dnei E. P. in Ch. Prim'a cât mai curénd. Celelalte mai târdiu.

Dsiórei A. C. in G. Tocmai asiá amu cugetatu si noi. În cânt pentru cealalta. Înca n'amu avutu timpu a o studia.

Súm slabu! Va sè dica, sèmeni cu versul dtale.

La Elvira. Mai bine învetia-ti lectiuniile, în locu de a perdie timpul scumpu cu de aceste!